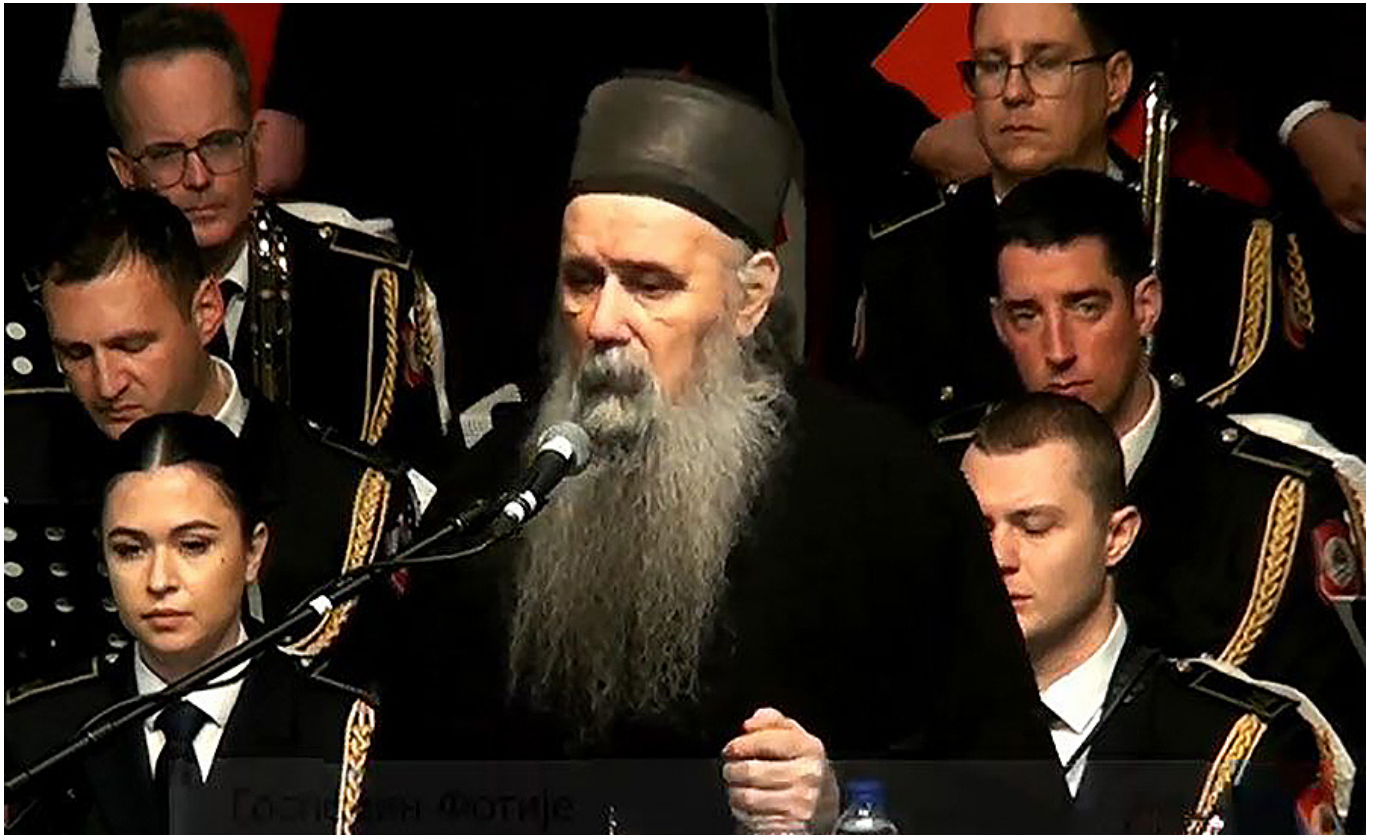

Беседа епископа Фотија на прослави Дана Републике Српске у Брчко Дистрикту

Низом манифестација у Бања Луци и у свим општинама и градовима Републике Српске свечано је обележен Дан Републике. На прослави Дана Републике Српске у Брчко Дистрикту беседио је Епископ зворничко-тузлански г. Фотије:

И ове године, хвала Богу, уз велики празник Божића, када прослављамо Рођење Сина Божјег –Господа Исуса Христа, који је на овај свет дошао да би све људе, све народе спасао од смрти, греха и ђавола, како је говорио ава Јустин Ћелијски, велики богослов и учитељ нашег доба.

Трећега дана Божића, као што добро знате, Православна Црква слави Светог архиђакона Стефана, који је први за Христа страдао, али га је Бог мучеништвом овенчао и на небесима великим чудесним знацима прославио. Због великог поштовања Светог Стефана које он има у српском народу, па тако и у Републици Српској, он је узет да буде крсна слава и заштитник Републике Српске, која је, као што је познато, основана на Палама 1992. године, пре било каквог рата на просторима Босне и Херцеговине. То

наглашавам, будући да неки људи то не знају, па произвољно и неистинито квалификују Републику Српску. Република Српска је настала из разлога мира и заштите, како политичке тако и културне и верске, српскога народа и свих народа који живе на њеном простору.

Узимајући себи за славу једног хришћанског светитеља и мученика Стефана, Република Српска се тим чином вратила древној традицији српске државности у којој су Држава и Црква живеле и деловале у симфонији (сагласју), не улазећи једна другој у надлежности, али радећи увек заједно на добробит народа. Треба напоменути да је овим просторима у 14. веку владао краљ Драгутин Немањић (краљ Усора и Соли), у чије време су подигнуте највеће светиње у нашој Епархији зворничко-тузланској: манастири Тавна, Ломница, Папраћа и Озрен (14. век)

Својим оснивањем 1992. године и коначним признањем Дејтонским мировним споразумом, Република Српска је постала Ентитет (Држава) српског народа у Босни и Херцеговини, која ће гарантовати опстанак и политички, економски и културни развој нашег народа, и посебно, донету слободу и деловање Православне Цркве и других верских заједница. То је веома битно истаћи, јер после једног атеистичког и богоборног друштва долази Републике Српска као пример изворне демократије и слободе, што ће за Православну Цркву и друге верске заједнице значити поновно враћање веронауке у основне и средње школе и њихову слободу у мисији и деловању. Сарадња Државе и Цркве у Републици Српској се ширила на разне области, да поменем само изградњу нових храмова и помоћ од стране државе различитим облицима верске делатности. Отуда, ако желимо бити искрени, морамо рећи да у Републици Српској Црква и верске заједнице имају сва права и слободу, да кажемо, у рангу старе европске демократије. Али има још понешто око чега се споримо, а то је такозвана реституција (повратак црквене имовине).

Поред верских слобода у Републици Српској је покренут политички, економски, културни, образовни и спортски развој српског народа и друштва у целини. Ја бих посебно нагласио значај развоја језика, писма, наше ћирилице, који смо наследили из кирило-методијевске традиције и крштења Срба у 9. веку. Све поменуто осећамо и видимо као велики благослов за напредак нашег народа у условима које им првенствено омогућују демократске институције у Републици Српској. Ми немамо проблем да и други народи у Босни и Херцеговини имају своје заједнице –ентитете, али онда свакако то право припада и нама Србима, јер ми овде вековима живимо.

На крају овог кратког обраћања нешто бих рекао о 9. јануару, Дану –празнику

Републике Српске. Питамо се, да ли је уопште могуће да један међународно признати ентитет као што је Република Српска, не може да има (по некима) свој Дан, свој празник који га афирмише, потврђује, даје достојанство и указује на правац и пут развоја? Тако нешто у свету није могуће доводити у питање, али се све то покушава оспорити Републици Српској. Али то није могуће. Република Српска је реалност за коју је у трагичном рату 90-тих година страдало око 30.000 људи. Сви су они у темељима Републике Српске. У њеним темељима су уграђени и они који су бранили своје куће, своја огњишта од разних империја које су владале и које су хтеле да владају просторима Босне и Херцеговине и Републике Српске. У темељима Републике Српске су и наше поменуте немањићке светиње из 14. века (а и друге, јер у Босни и Херцеговини и Републици Српској постоји пет епархија Српске Православне Цркве. У темељима Републике Српске су и наши великани: Андрић, Дучић, Шантић, Кочић и многи други умни људи који градише и изградише Републику Српску. Ми кад празнујемо Дан Републике Српске, сећамо се свих њих, њихових дела и завета. Да нема свој Дан, Република Српска би полако постала форма без суштине, а без своје имовине би потпуно нестала. Зато морамо рећи – узалудни су сви ти покушаји. Република Српска живи и живеће, јер је утемељена на принципима добра, правде и слободе. Република Српска поштује све народе али мора да поштује и себе, јер Република Српска има одговорност за младе генерације и ту своју историјску мисију и одговорност не сме да заборави. Срећан празник Светог Стефана! Живела Република Српска!

spc.rs